

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľa a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci proti obvinenému **J. T. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 11. augusta 2015 v Bratislave, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 21. júla 2015, sp. zn. 2 Tp 5/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného J. T. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd, sudca pre prípravné konanie (ďalej len ŠTS) rozhodol takto:

„I. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného J. T., nar. X. v K., trvale bytom K., T., t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Košice, o prepustenie z väzby na slobodu zamietam.

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd prijatého oznámením Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR o dojednaní Dohovoru, uverejneného pod číslom 209/1992 Zb. väzbu obvineného J. T., nar. X. v K., trvale bytom K., T., t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Košice, dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenahrádzam.“

Proti uzneseniu podal včas písomnú sťažnosť obvinený J. T., ktorú aj odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) preskúmal napadnuté rozhodnutia a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a zistil, že ŠTS rozhodol v súlade so zákonom a stavom veci. Naopak, podaná sťažnosť je nedôvodná.

Sťažnosť obvineného sa obsahovo prekrýva s jeho žiadosťou o prepustenie z väzby v tom smere, že spochybňuje doterajšie výsledky dokazovania ako jednak podklad pre ďalšie vedenie trestného stíhania, a v nadväznosti na to ako podklad pre väzobný charakter tohto stíhania.

ŠTS podrobne vecne argumentuje v oboch smeroch a duplicitná argumentácia by bola nadbytočná.

Čo je podstatné a čo treba zvýrazniť, je okolnosť, že v prípravnom konaní nejde o dokázanie viny v kvalite, potrebnej pre odsudzujúci rozsudok. Teda, ak dôjde k súdnemu konaniu, bude možné dosiahnuť odsúdenie len ako výsledok unesenia dôkazného bremena prokurátorom, ako to výslovne uvádza aj ŠTS.

V aktuálnej etape ide o to, či dôvodné podozrenie zo spáchania trestných činov, pre ktoré bolo vznesené obvinenie (otázka dôvodnosti takého podozrenia bola vyriešená ŠTS aj najvyšším súdom pri vzatí do väzby), bolo rozptýlené. Odpoveď na túto otázku je negatívna a podozrenie zo spáchania dotknutých činov (násilnej a majetkovej povahy) pretrváva.

Konkrétne (a v nadväznosti na uplatnené sťažnostné námietky), dialóg na č.l. 1514, ako to hodnotí aj ŠTS, neznamená konkrétne kroky smerujúce k usmrteniu obete (poškodenej), ale dokumentuje východiskový zámerový predpoklad zúčastnených osôb pre také kroky. Tie sú potom predmetom ďalších dôkazných úkonov, v súvislosti aj s účelom dokazovanej prípravy vraždy (snaha o získanie majetkového prospechu), tak ako sú popísané v odôvodnení napadnutého uznesenia. Či by táto dôkazná situácia postačovala na uznanie viny v súdnom konaní, nie je predmetom aktuálnej úvahy súdu (vo fáze prípravného konania). Rozhodne však nie je z pohľadu rozhodovania o väzbe daný dôkazný podklad pre zastavenie trestného stíhania prokurátorom (teda nie je nepochybne dokázané, že sa skutok nestal - § 215 ods. 1 Tr. por.), ako naznačuje obvinený, že také rozhodnutie možno očakávať, resp. je taká úvaha predčasná (v prípravnom konaní je mimo väzobného rozhodovania v pôsobnosti prokurátora, nie súdu, s alternatívou podania obžaloby prokurátorom).

Čo sa týka dôvodov kolúzne a preventívnej väzby a sťažnostných námietok:

Vykonanie dôkazov, ktoré považuje prokurátor za potrebný podklad meritórneho rozhodnutia v prípravnom konaní, si vyžaduje spracovanie a vyhodnotenie. Dôvodom

kolúznej väzby nie je potreba vyjadrovania sa k prepisom ITP, ako to uvádza obvinený, ale okolnosť, že kolúznym konaním ovplyvniteľné dôkazy (svedecké výpovede) budú v prípade podania obžaloby vykonávané v súdnom konaní, ktoré je jedine (okrem zákonom ustanovených výnimiek) podkladom pre rozhodnutie súdu o vine. Práve väzba zabezpečuje ochranu nerušeného vykonávania týchto dôkazov – samozrejme, za účasti a pri dodržaní práv obhajoby.

Do akej miery sú údaje svedka L. vierohodné, je vecou hodnotenia dôkazov, na ktoré má obvinený zo svojho hľadiska právo – nie však na to, aby bolo toto hodnotenie rešpektované v prípravnom konaní prokurátorom a v súdnom konaní súdom.

Pokiaľ ide o pokračovanie v páchaní trestnej činnosti, najvyšší súd sa stotožňuje s konkrétne odôvodneným záverom ŠTS, že na elimináciu reálnej obavy s páchania trestnej činnosti smerujúcej k získavaniu majetkového prospechu obvineným nepostačuje len vznesenie obvinenia v tejto veci, ale aj (preventívna) väzba. To však nič nemení na okolnosti, že vina v prejednávanej veci musí byť v konečnom dôsledku, teda v súdnom konaní, dokázaná nepochybne.

Rovnako sa najvyšší súd stotožňuje s riešením (negatívnym) možnosti nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, ako dôvodí ŠTS. Touto otázkou sa súd zaoberá ex offio, aj bez návrhu obvineného (čo najvyšší súd uvádza v reakcii na jeho sťažnostnú námietku).

Na základe uvedeného najvyšší súd zamietol sťažnosť obvineného ako nedôvodnú.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. augusta 2015

JUDr. Libor Duľa, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková